

[Johan Nielsen.]

der har søgt, at jeg har i hvert tilfælde et par gange, synes jeg, som folketingsmand prøvet at få forfatteren Poul F. Joensen, som kun har skrevet på færøsk — så vidt jeg ved, foreligger kun et af hans digte oversat af Otto Gelsted — på finansloven. Jeg har aldrig nogen sinde fået noget svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Else-Merete Ross* til justitsministeren:

„Har ministeren til hensigt at påtale filmcensor Arne-Ole Davids anvendelse af det nedsettende udtryk „gamle bøsser“ om det homofile mindretal?“

Else-Merete Ross: Mit spørgsmål drejer sig ikke om, hvorvidt ministeren mener, at det er berettiget at udstede totalforbud mod Genets film „Kærlighedssang“, for det ved jo alle at ministeren har billiget.

Spørgsmålet drejer sig udelukkende om filmcensor Arne-Ole Davids udtalelse om, at filmen ikke kunne glæde andre end „gamle bøsser“. Jeg ved, at dette slangudtryk hyppigt anvendes om homofile; men enhver er samtidig klar over, at udtrykket i sig selv indeholder en nedsettende vurdering af de pågældende. Ministeren har selv medvirket til, at vi gennem lovgivningen søger ikke at diskriminere det homofile mindretal. Det er der desværre stadig alt for mange der gør. Vi kan vel ikke udrydde slangudtryk, selv om de er nok så sårende for dem, udtrykket benyttes om; men ønsker man en mere forstående og tolerant indstilling over for et mindretal som de homofile, finder jeg det højst uheldigt, at en statsansat tjenestemand i sin begrundelse for et forbud mod en film anvender dette nedsettende udtryk.

Derfor spørger jeg, om ministeren har til hensigt over for hr. Arne-Ole David at påtale hans ordvalg.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg ville ikke have haft noget imod at svare på spørgsmålet om, hvorfor vi havde stadfæstet censurens totalforbud mod den her omtalte film, „Kærlighedssang“. Jeg ville nemlig have svaret, at vi, så længe loven er uændret, må administrere efter den lov, vi har.

Jeg skal på det direkte spørgsmål, som

fru Else-Merete Ross har stillet vedrørende Arne-Ole Davids bemærkning, sige følgende: Filmcensor Arne-Ole David har bekræftet over for justitsministeriet, at han har anvendt det af fru Ross citerede udtryk. Ordene er faldet under en telefonsamtale med en journalist om forbuddet mod offentlig forevisning af filmen „Kærlighedssang“, der skildrer mandlige fangers seksuelle problemer. Filmcensoren har erklæret, at det aldrig har været hans hensigt at anvende udtrykket som et led i en offentlig udtalelse, og han har beklaget, at det har kunnet opfattes sådan. Jeg kan herefter ikke se, at der er grund til at foretage mere i denne sag.

Else-Merete Ross: Jeg forstår på svaret, at ministeren på grund af, at det har været i en telefonsamtale, ikke mener, at der er nogen grund til at påtale udtrykket. Men jeg ville i hvert tilfælde bede ministeren om her fra denne talerstol at misbillige, at en statsansat tjenestemand benytter sig af nedsettende slangudtryk om det homofile mindretal.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Heri kan jeg ikke tjene fru Else-Merete Ross. Det ville forudsætte, at jeg havde kendskab til, hvorledes denne telefonsamtale fandt sted. Jeg går ud fra, at fru Else-Merete Ross ligesom jeg og mange andre har oplevet, at vi i private samtaler med journalister ikke drømmer om, at alt, hvad vi fortæller, bliver citeret ordret, og at vi så bliver skuffet, fordi enkelte journalister skynder sig at sætte det på forsiden af deres blad og lave en mægtig sensation ud af det. Det er den slags journalister, som mister den tillid, vi heldigvis normalt møder journalisterne med — specielt de journalister, der arbejder her i huset. Men en gang imellem møder man jo desværre undtagelser.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om afgift for ekspedition af udstykningssager.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 1393, fremsættelsen i tidenden sp. 1038).